
ROZGARNAĆ SIĘ (1) *vb pf*

o oraz a *prawdopodobnie jasne* (tak w roz- oraz garnąć).

fut 3 sg rozgarnie się. ◊ [*con 1 pl m pers by(s)my się* rozgarnęli.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVII(XVIII) – XVIII w. s.v. rozgarnąć.

1. *Ulec rozrzuceniu na wszystkie strony:* [*Kupiec narzeka:*] Czo łobą czynić ani wiem. Bo to pomnie wfytko marnie Czom zebral łnac lię rozgarnie. *RejKup f2.*

2. [*Oprzytomnieć, ochłonąć:*

W połączeniu szeregowym: zaraz na tę nowinę Turcy się rzucają na nas, nie czekając, abyśmy się rozgarnęli albo zgotowali albo zbuntowali *PismaPolit 640.*]

Formacje współrdzenne cf GARNAĆ SIĘ.

MC